

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 190/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. V., M., zastúpeného advokátom JUDr. L. Š., Č., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, diaľničného oddelenia Bratislava, vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: KRP-6/DI-BA-2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2013 doručená sťažnosť A. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru, diaľničného oddelenia Bratislava (ďalej len „krajské riaditeľstvo“), vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: KRP-6/DI-BA-2010 (ďalej len „namietané konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že *„Dňa 14. 4. 2010 v čase o 19.50 hod. došlo na diaľnici D1... k dopravnej nehode tak, že vodič osobného motorového vozidla zn... v strednom jazdnom pruhu diaľnice D1 smer S., počas hustého dažďa neprispôsobil rýchlosť jazdy svojho vozidla poveternostným podmienkam, dostal šmyk a narazil do osobného motorového vozidla zn..., ktoré v tom čase jazdilo v pravom jazdnom pruhu diaľnice D1 smer S., v dôsledku čoho skončili obe vozidlá v priekope na pravej strane vozovky, pričom došlo k ľahkému zraneniu mal. M. B. a mal. F. B...“.*

Sťažovateľ ako *„ako obvinený... bol stíhaný od roku 2010, pričom dĺžka vyšetrovania v zmysle § 209 ods. 2 Tr. por. má trvať najviac 4 mesiace. Vo februári 2012 mi bolo doručené upovedomenie Okresnej prokuratúry v Pezinku č. 3 Pz 641/10-36 zo dňa 23. 2. 2012 o tom, že prokurátor vrátil predmetnú trestnú vec policajtovi KR PZ v Bratislave na doplnenie skráteného vyšetrovania so záväzným pokynom...“.*

Vzhľadom na nečinnosť krajského riaditeľstva sťažovateľ *„podal i podnet na Generálnu prokuratúru SR na zrušenie trestného stíhania zo dňa 5. 12. 2012, ktorý na tento odpovedal listom zo dňa 21. 1. 2013, ktoré mi bolo doručené dňa 23. 1. 2013. Prokurátor krajskej prokuratúry vo svojej odpovedi uviedol, že súhlasí, že vo veci dochádzalo k prieťahom.“.*

Keďže sťažovateľ bol *„od dopravnej nehody v roku 2010... trestne stíhaný až do 8. 1. 2013“*, je toho názoru, že postupom krajského riaditeľstva *„dochádzalo k prieťahom v trestnom konaní“.*

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ dospel k záveru o porušení svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v namietanom konaní postupom krajského riaditeľstva.

Sťažovateľ na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd vo veci rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského riaditeľstva v namietanom konaní, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ako aj úhradu trov konania.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že voči sťažovateľovi bolo uznesením Okresnej prokuratúry Pezinok č. k. 3 Pv 641/10-50 z 8. januára 2013 trestné stíhanie zastavené. Predmetné uznesenie mu bolo doručené 21. januára 2013 a nadobudlo právoplatnosť 6. februára 2013.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z toho, že sťažnosť podaná ústavnému súdu zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok

slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Judikatúra ústavného súdu konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 26/95).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti (napr. IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 41/07, II. ÚS 46/07, I. ÚS 96/07, II. ÚS 214/08) prezentuje už ustálený záver, že základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje ochranu len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu predložená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného základného práva mohlo dochádzať alebo porušenie v tomto čase ešte mohlo trvať.

V súvislosti s otázkou posudzovania zbytočných prietáhov vo veciach trestného obvinenia ústavný súd judikoval, že účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v prípravnom trestnom konaní je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia. Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní navrhne podanie obžaloby alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania (III. ÚS 123/07, IV. ÚS 210/04, II. ÚS 325/06).

Ústavný súd zistil, že vo veci sťažovateľa bolo trestné stíhanie proti nemu právoplatne zastavené.

Sťažnosť sťažovateľa obsahujúca námietku porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského riaditeľstva v namietanom konaní bola ústavnému súdu doručená 18. marca 2013, pričom na poštovú

prepravu bola odovzdaná 14. marca 2013, teda po zastavení trestného stíhania (uznesením Okresnej prokuratúry Pezinok č. k. 3 Pv 641/10-50 z 8. januára 2013, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 21. januára 2013).

V čase podania sťažnosti už krajské riaditeľstvo nedisponovalo právomocou vo veci konať, pretože trestné konanie proti sťažovateľovi už bolo právoplatne zastavené. Krajské riaditeľstvo teda v danom čase už nijako nemohlo ovplyvniť priebeh trestného konania a ani porušovať základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Možnosť domáhať sa ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podaním sťažnosti ústavnému súdu vo vzťahu k postupu krajského riaditeľstva bola pre sťažovateľa časovo ohraničená obdobím, počas ktorého prebiehalo v jeho veci vyšetrowanie v rámci prípravného konania, avšak aj to až po účinnom využití právnych prostriedkov, na uplatnenie ktorých mal v okolnostiach danej veci právo (ktoré však, ako vyplýva zo sťažnosti, aj využil).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je potrebné odmietnuť pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2013